

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי אליהו ב"ר בנימין וואלף שפירא זצ"ל
הרה"ק רבי מרדכי ב"ר דב בער מנעשכ"ז זצ"ל

משנה י'

רבינו עובדיה מברטנורא

מי שהיה מוחלט - בשער לבן או במחיה או בפסיון. לא הספיק להראות לכהן - שסימני טומאה הלכו. שאילו הראה לכהן - כשהלכו סימני טומאה היה מטהרו, ואם אחר כן היה פורח, היה טמא, דהוי ליה פורח מן הטהור, אבל השתא הוי ליה פורח מן הטמא, וטהור. בהרת ואין בה כלום - אין בו סימן מסימני טומאה. עד שפרחה בכולו טמא - כלומר, טעון הסגר כבא כולו לבן בתחילה. ואם מתחילה קודם שפרחה הראה אל הכהן היה מסגיר, ובסוף שבוע כשפרחה הוה ליה פורח מתוך הסגר וטהור.

יש מראה נגעו לכהן ונשפר יש פעמים שאם האדם מזדרז להראות לכהן את הנגע הוא מרויח מזה, ויש מראה ומפסיד ויש פעמים שאם האדם מזדרז להראות לכהן את הנגע מפסיד מזה. שואלת המשנה כיצד כלומר באיזה אופן אדם שמזדרז להראות לכהן את הנגע מפסיד מכך, עונה המשנה: מי שהיה מוחלט בעקבות כך שהיה בו אחד מסימני הטומאה, כגון: שיער לבן, מחיה או פסיון, והלכו ונעלמו להן סימני טמאה ולכן עמד להיטהר, לא הספיק להראותה לכהן עד שפרחה בכולו - טהור הואיל ופרח מתוך החלט שאילו הראה אבל אם היה מראה לכהן לאחר שנעלמו סימני הטומאה, והיה מטהרו, הרי כשאחר כך פרח בכולו היה טמא כדין הפורח מן הטהור שהוא טמא, והיה מפסיד, אבל הואיל ולא הראה לכהן ונשאר טמא, לפיכך כשפרחה בכולו, דינו כפורח מן הטמא ולכן הוא טהור. בהרת ואין בה פלום היינו שאין בה סימן טומאה, לא הספיק להראותה לכהן עד שפרחה בכולו - טמא כלומר טעון הסגר, כדין הבא כולו לבן בתחילה שאילו הראה אבל אם היה מראה לכהן קודם שפרחה בכולו, והיה הכהן מסגירו היה טהור מחמת הפריחה, שהרי הפורח מתוך הסגר הינו טהור, ונמצא שאילו היה מזדרז להראות לכהן את הנגע היה נשכר.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

פרק ט'

פרק זה עוסק בדיני שחין ומכוח.

משנה א'

השְׁחִין וְהַמְכוּה שֶׁנִּרְפְּאוּ קָצַת וְנוֹלַד בְּמִקּוֹם נִגַע מִטְּמֵאִין בְּשָׁבוּעַ אֶחָד הֵינּוּ שְׂמֻסְגִּירִים אוֹתָם לְשָׁבוּעַ אֶחָד בְּלֶבֶד, בְּשָׁנֵי סִימָנִים וְנִעְשִׂים טִמְאִים מִוּחַלְטִים בְּאֶחָד מִשְׁנֵי סִימָנִים אֵלּוּ: בְּשֵׁעַר לָבָן וּבְפִשְׁיֹן אֲבֵל בְּמַחִיהָ אֵינִים מִיטְמָאִים, לְפִי שֶׁצָּרִיךְ 'מַחִית בֶּשֶׂר חַי' וְאֵין כָּאֵין בֶּשֶׂר חַי, מֵאַחַר שֶׁהִיא לְפָנֵי זֶה בְּאוֹתוֹ מִקּוֹם שֶׁחִין אוֹ מְכוּה. שׁוֹאֵלֶת הַמִּשְׁנָה אֵיזָה הוּא הַשְּׁחִין מֵהוּ הַשְּׁחִין, עוֹנָה הַמִּשְׁנָה: לָקָה בְּעֵץ אִם קִיבֵל הָאָדָם מִכָּה בְּעוֹר מֵעֵץ אוֹ בְּאֶבֶן אוֹ שֶׁנִּכְוָה בְּחַמְמֵימוֹתָהּ, שֶׁהָרִי הִיא חֲמָה מִטְּבַעָה אוֹ שֶׁנִּכְוָה בְּמֵי טְבָרְיָא, וְכֻלְל כָּל שְׂאִינוֹ מִחֲמַת הָאֵשׁ כֹּל לִיקוּי בְּעוֹר שֶׁנִּגְרַם מִחֲמַת מְכוּה אוֹ כְּוִיָּה, אֲבֵל לֹא מִחֲמַת אֵשׁ, לְרַבּוֹת כְּוִיָּה מֵעוֹפְרַת שֶׁרֶק יֵצֵא מֵהַמְכוּה - זֶה הוּא שְׁחִין וְכֹל שֶׁכֵּן דִּלְקַת בְּעוֹר הָאָדָם שֶׁבָּאָה מֵאֵלֶיהָ, שֶׁהִיא שֶׁחִין מִמֶּשׁ, וּבָאָה הַמִּשְׁנָה לְרַבּוֹת שֶׁאֵף הַמְקָרִים שֶׁהִיא מִנְתָּה נִקְרָאִים שֶׁחִין. שׁוֹאֵלֶת הַמִּשְׁנָה אֵיזוֹ הִיא מְכוּה מֵהַנַּחֲשׁ בְּמִיטָה, עוֹנָה הַמִּשְׁנָה: אִם אָדָם נִכְוָה בְּגִחְלַת אוֹ בְּרִמְץ בְּאֶפְרַח, וְכֻלְל כָּל שֶׁהוּא מִחֲמַת הָאֵשׁ כֹּל כְּוִיָּה בְּעוֹר שֶׁבָּאָה מִחֲמַת אֵשׁ, לְרַבּוֹת כְּוִיָּה מִמִּים חֲמִים שֶׁרְתַּחוּ עַל הָאֵשׁ - זֶה הוּא מְכוּה וְכֹל שֶׁכֵּן אִם נִכְוָה מֵהָאֵשׁ עֲצָמָה, שְׁזוּהִי מְכוּוה מִמֶּשׁ וְאֵין צוֹרֵךְ לְהַשְׁמִיעַ זֹאת.

רבינו עובדיה מברטנורא

השחין והמכוח מיטמאין בשבוע אחד - אם נולד במקומו בהרת, מסגירן שבוע אחד ולסוף שבוע אם יש בו שער לבן או פסיון מחליטו, ואם לאו, פוטר. אבל במחיה אין מיטמאין, דמחית בשר חי בעיניו, ואין זה בשר חי כיון דמקומו שחין ומכוח. בגפת - פסולת של זיתים, והוא חם מחמת עצמו. וכן חמי טבריא מחמת מקורן הן חמין ולא מחמת האור. כל שאינו מחמת האש זהו שחין - לאתויי אבר מעיקרו. רמץ - אפר כירה. וחם מחמת האור. כל שהוא מחמת האש - לאתויי חמי האור.